mpia

COMMENCEMENT ADDRESS

It is a tribute to the success of the American effort at providing higher education to anyone who wishes it and is ready to work for it, that graduation, whether from undergraduate or graduate and professional schools, is almost a formal and expected rite of passage for most Americans—a kind of academic Bar Mitzvah.

And therefore, at an occasion of this sort, we congratulate not only the graduates but the parents and spouses as well. The achievement is not only that of the student but that of the family—those who supported and worried with him or her, put up with the infinite variety of ways of expressing tension at exam time, and now come to celebrate the fruits of their efforts. Enjoy it while it lasts!

But if this is, indeed, a kind of academic Bar Mitzvah, then--whether you are man or woman, Jew or non-Jew, you must suffer as well the experience of listening to an eminently forgettable speech or two. We'll try to keep ours as brief as possible.

Permit me to shift languages at this point. It is traditional for the President of this university to address a few words to the graduating seniors of the undergraduate schools in Hebrew which, in addition to its major historic associations, was once recommended by some of the leaders of revolutionary America as the national language of the United States.

תלמידים יקרים:

היא אין אינ אינ וברים:

אינ אואר אין אינ אין ברשת השבוע, "אם בחוקותי תלכו", אומר המדרש
על הפסוק בתחילת הפרשת השבוע, "אם בחוקותי תלכו", אומר המדרש

(ויק"ר ל"ה א'): אמר דוד, "רבש"ע, בכל יום ויום הייתי מחשב

ואומר למקום פלוני אני הולך, והיו רגלי מביאות אותי לבתי כנסיות
ובתי מדרשות".

The state of the s

לא תמיד הולכים השכל והלב בשורה אחת. יש והשכל נוטה לכוון אחד והלב מדריך את הרגליים לכוון אחר. דוד, למרות קדושת וטוהר מחשבותיו, חושב ללכת למקום פלוני, אבל לבו מושך אותו לבתי כנסיות ומדרשות.

ולפיכך אומר הכתוב: בחוקותי <u>תלכו</u>, שבלב היהודי חקוק הצו והאינטואיציה סוף סוף לחזור למקום בו למד תורה, לצור מחצבתו.

אני תקוח שאתם מעריכים את כל מח שלמדתם אצלנו בין בתורח בין במדע. אבל מעבר לכל חידע והאינפורמציה שרכשתם אצלנו, המשימה חיותר חשובה ויקרה שלנו היא להשפיע לא רק על השכל אלא גם על הנשמה של התלמיד והתלמידה, להספיק לכם לא רק לימוד אינטלקטואלי אלא גם הכוונה נפשית, להעניק לכם בתוך הלב פנימה את הכסיפה והעריגה לקדושה בעולם שהוא כל כך חילוני, קר, גס, ועירום מן האידיאלים הנשגבים של חיהדות.

ובכן, כשאתם עומדים על סף בית המדרש שלנו, ישיבה אוניברסיטה, ופניכם מועדות החוצה, לעולם הרחב והסוען, דעו לכם ששערי המוסד תמיד פתוחים לכם, לחזור ולהתרענן כאן, לזכור תמיד את הסביבה של מורים וחברים, של ספרים ותלמידי חכמים, של אבהת ישראל ומדינת ישראל ואהבת ה' ותורתו.

ויהין רגליכם מביאות אתכם לבית הכנסת ובית המדרש שלנו כאן.

צאתכם לשלום -- ובואכם לשלום!